

कांबोजमिति कांबोजास्तरणकंबलविशेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

गांधार्युवाच कांबोजं पश्य दुर्धर्षं कांबोजास्तरणोचितम् ॥ शयानमृषभस्कंधं हतं पांसुषु माधव ॥ १ ॥ यस्य क्षतजसंदिग्धौ बाहू चंदनभूषितौ ॥ अवेक्ष्य करुणं
भार्याविलपत्य तिदुःखिता ॥ २ ॥ इमौ तौ परिघप्रख्यौ बाहू शुभतलांगुली ॥ ययोर्विवरमापन्नानरतिर्मपु राजहत् ॥ ३ ॥ कांगतिं तु गमिष्यामित्वया हीना
जनेश्वर ॥ हतबंधुरनाथा च वेपंती मधुरस्वरा ॥ ४ ॥ आतपेक्काम्यमानानां विविधानां मिव स्वजाम् ॥ क्ळांतानां मपि नारीणां न शीर्जहति वैतनू ॥ ५ ॥ शयानमभि
तः शूरं कालिंगं मधुसूदन ॥ पश्य दीर्घांगदयुगप्रतिनद्धमहाभुजम् ॥ ६ ॥ मागधानां मधिपतिं जयत्सेनं जनार्दन ॥ आचार्यसर्वतः पत्न्यः प्ररुदंत्यः सुविद्वलाः
॥ ७ ॥ आसामायतने तत्राणां सुस्वराणां जनार्दन ॥ मनःश्रुतिहरो नादो मनोमोहयतीवमे ॥ ८ ॥ प्रकीर्णवस्त्राभरणारुदंत्यः शोककर्षिताः ॥ स्वास्तीर्णशयनो
पेतामागध्यः शेरते भुवि ॥ ९ ॥ कोसलानां मधिपतिं राजपुत्रं बृहद्वलं ॥ भर्तारं परिवायैताः पृथक् प्ररुदिताः स्त्रियः ॥ १० ॥ अस्य गात्रगतान् बाणान् कर्ष्णिबाहुव
ल्लार्पितान् ॥ उद्धरंत्य सुखाविधामूच्छमानाः पुनः पुनः ॥ ११ ॥ आसां सर्वान् वधानां मातपेन परिश्रमात् ॥ प्रम्लाननलिनानि भाति वल्काणि माधव
॥ १२ ॥ द्रोणेन निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ धृष्टद्युम्नसुताः सर्वे शिशवो ह्येव मालिनः ॥ १३ ॥ रथाभ्यगांश्चापांश्च शरशक्तिगर्धनं ॥ द्रोणमासाद्य निदं
ग्धाः शलभा इव पावकं ॥ १४ ॥ तथैव निहताः शूराः शेरते रुचिरांगदाः ॥ १५ ॥ तप्तकांचनवर्मणां स्तालध्वज रथव्र
जाः ॥ भासयंति महीं भासाज्ज्वलिता इव पावकाः ॥ १६ ॥ द्रोणेन द्रुपदं संख्ये पश्य माधव पातितं ॥ महाद्विपमिवारण्ये सिंहेन महता हतं ॥ १७ ॥ पांचालराज्ञो वि
मलं पुंडरीकाक्षपांडुरं ॥ आतपत्रं समाभाति शरदीव निशाकरः ॥ १८ ॥ एतास्तु द्रुपदं दृष्ट्वा भार्याश्च दुःखिताः ॥ दध्वा गच्छति पांचाल्यं राजानमपसव्यतः
॥ १९ ॥ धृष्टकेतुं महात्मानं चेदिपुंगवमंगनाः ॥ द्रोणेन निहतं शूरं हरंति हतचेतसः ॥ २० ॥ द्रोणास्त्रमभिहत्यैष विमर्दं मधुसूदन ॥ महेश्वासोहतः शेतो नद्याह तद्
बहुमः ॥ २१ ॥ एष चेदिपतिः शूरो धृष्टकेतुर्महारथः ॥ शेतो विनिहतः संख्ये हत्वा शत्रून् सहस्रशः ॥ २२ ॥ वितुघमानं विहगैस्तं भार्याः पर्युषाश्रिताः ॥ चेदिराजं
लक्ष्मीकेशहंतं सबलबांधवं ॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रजं वीरं शयानं सत्यविक्रमं ॥ आरोप्यां किरुदंत्येताश्चेदिराजवरंगनाः ॥ २४ ॥ अस्य पुत्रं लक्ष्मीकेशसुवक्रं चारुकु
डलं ॥ द्रोणेन समरे पश्य निरुक्तं बहुधा शरैः ॥ २५ ॥

॥ २३ ॥ दाशार्हपुत्रजमित्यत्र पुन्यमपि पुत्रशब्दः ॥ २४ ॥ २५ ॥